

**การวิจัยเพื่อประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไป:
ศึกษาเฉพาะรายวิชา GEHS1102 การพัฒนาตนเพื่อความสุขของชีวิต**

**A research of evaluation and adjustment a general education course:
GEHS1102 Self – Development for Happiness of Life in the current situation**

**เกษมศรี อัสวศรีพงศ์ธร¹, สันธนา วิจิตรเนาวรัตน์², ยะผาด วิวัฒน์พงษ์³,
กิดานันท์ ชำนาญเวช¹, จิตติวัส สุกป้อม¹ และณัฐชดา สุภาพจน์¹
Kasemsri Asawasripongtorn¹, Santhana Wichitnaowaratana², Yapard Vivatpong³,
Kidanan Chumnanvech¹, Thitiwas Sukpom¹, Natchuda Supapoj¹**

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินผลการจัดการเรียนการสอนรายวิชา GEHS1102 (การพัฒนาตนเพื่อความสุขของชีวิต) ในสภาพปัจจุบัน(ภาคเรียนที่ 1/2552) 2) แสวงหาแนวทางการปรับปรุงเนื้อหาสาระ และการจัดการเรียนการสอนรายวิชา GEHS1102 3) ปรับปรุงเนื้อหาสาระ และการจัดการเรียนการสอนรายวิชา GEHS1102 ให้เหมาะสมกับสภาวะความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน 4) ประเมินผลการจัดการเรียนการสอนและการวัดผล/ประเมินผลของรายวิชา GEHS1102 ภายหลังการปรับปรุงเนื้อหาสาระและวิธีการจัดการเรียนการสอนแล้ว (ภาคเรียนที่ 2/2552) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา GEHS1102 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 240 คน และภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 175 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินผลสำหรับนักศึกษา ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นและการประชุมปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีความคิดเห็นด้านบรรลุจุดมุ่งหมาย หลังปรับปรุงว่าดีกว่าก่อนปรับปรุง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก 2) นักศึกษามีความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอน หลังปรับปรุงว่ามีมากกว่าก่อนปรับปรุง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก 3) นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการ หลังปรับปรุงว่ามีมากกว่าก่อนปรับปรุงส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

² อาจารย์ ดร.สาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

คำสำคัญ : การวิจัยเพื่อประเมินและปรับปรุง วิชาการศึกษาทั่วไป รายวิชา GEHS1102 การพัฒนาตน เพื่อความสุขของชีวิต

Abstract

This study is a descriptive research with an objective to evaluate a general education course: GEHS1102 (Self-Development for Life Happiness) in the Current Situation, in terms of achievement, instruction process, and instructional management. The design of action research was used. The samples included 240 Chandrakasem Rajabhat University students who took a general education course: GEHS1102 in the first semester and 175 students in second semester of the academic year 2552 (B.E.). Data collection was done through the evaluation form invented by the researcher and the associates together with a participatory group discussion. The statistics used for data analysis were percentage, mean, and standard deviation. The major findings of this study were as follows:

1. The achievement after the improvement was better than before the improvement. The rating of the students' opinion was mostly in the level of 'much'.
2. The instruction process after the improvement was better than before the improvement. The rating of the students' opinion was mostly in the level of 'much'.
3. The instructional management, after the improvement was better than before the improvement. The rating of the students' opinion was mostly in the level of 'much'.

Moreover, these students, the samples in this study, presented their suggestions about contents, registration, instructional activities, instructors, and academic papers to adjust this course in the future.

Keywords: research for evaluation and adjustment, general education, Self-Development for Happiness of Life

บทนำ

วิชาศึกษาทั่วไปเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2548 ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่

กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรม ทั้งของไทยและของ

ประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2548:13) โดยกำหนดให้มีจำนวนหน่วยกิต 30 หน่วยกิต องค์ประกอบหนึ่งที่มีส่วนช่วยสนับสนุนให้กิจกรรมหรือกระบวนการศึกษาดังกล่าวบรรลุเป้าหมายมากขึ้นคือการปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ (มะลิ บุญเหลือ, 2549 : 1) โดยมีการวัดผลและประเมินผลเป็นระยะๆ เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งคุณภาพของทั้งผู้เรียนและผู้สอน (ศิริชัย กาญจนวาสี. ม.ป.ป. ; อ้างถึงใน ทศม์ สัจจานนท์, 2547 : 1) ศรีไพร ศักดิ์รุ่งพงศากุล (อ้างถึงใน ทศม์ สัจจานนท์, 2547 : 2)

รายวิชา GEHS1102 เป็นรายวิชาหนึ่งในกลุ่มมนุษยศาสตร์ หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมได้จัดไว้ในหลักสูตรระดับปริญญาตรีตามประกาศข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 เป็นต้นมา โดยมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้ศึกษาเกี่ยวกับความจริงของชีวิต การดำรงชีวิตในสังคม พฤติกรรมและพัฒนาการของมนุษย์ บุคลิกภาพ และการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงวิธีการศึกษาตนเองและผู้อื่น มนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน ดัชนีชี้วัดความสุข และการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลและชุมชนเพื่อความสุขในการดำรงตนในสังคม หลักสูตรดังกล่าวเริ่มใช้ในปี 2549 นั้น ซึ่งผ่านมาได้ 3 ปีการศึกษาแล้ว และในช่วงของการจัดทำหลักสูตรในปี พ.ศ. 2549 นั้น การจัดทำหลักสูตรคำอธิบายรายวิชา และเนื้อหาดำเนินการด้วยความเร่งรัดและใช้เวลาจัดทำน้อย เนื่องจากเป็นระยะกระตุ้นขีดเปิดเปิดภาคเรียน ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงมีแนวคิด

ที่จะประเมินผลและปรับปรุงในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเป็นจำนวนมากให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินผลการจัดการเรียนการสอนรายวิชา GEHS1102 ในสภาพปัจจุบัน (ภาคเรียนที่ 1/2552)
2. เพื่อแสวงหาแนวทางการปรับปรุงเนื้อหาสาระ และการจัดการเรียนการสอนรายวิชา GEHS1102
3. เพื่อปรับปรุงเนื้อหาสาระ และการจัดการเรียนการสอนรายวิชา GEHS1102 ให้เหมาะสมกับสภาวะความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน
4. เพื่อประเมินผลการจัดการเรียนการสอนและการวัดผล/ประเมินผลของรายวิชา GEHS1102 ภายหลังการปรับปรุงเนื้อหาสาระและวิธีการจัดการเรียนการสอน (ภาคเรียนที่ 2/2552)

สมมติฐานของการวิจัย

1. การบรรลุจุดมุ่งหมายของวิชา GEHS1102 หลังปรับปรุงมีผลดีมากกว่าก่อนปรับปรุง
2. ระดับความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนวิชา GEHS1102 หลังปรับปรุงมีมากกว่าก่อนปรับปรุง
3. ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิชา GEHS1102 หลังปรับปรุงมีมากกว่าก่อนปรับปรุง

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ไม่สามารถควบคุม การได้รับข้อมูลข่าวสารจากความรู้อื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเนื้อหาในรายวิชา GEHS1102 ได้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อประเมินและปรับปรุงหลักสูตรวิชา
การศึกษาทั่วไป: ศึกษาเฉพาะรายวิชา GEHS1102
คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษา
ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา GEHS1102 ในภาคเรียน
ที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 240 คน และนักศึกษาที่
ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา GEHS1102 ในภาคเรียน
ที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 175 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบ
ประเมินผลสำหรับนักศึกษารายวิชา GEHS1102
ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณ
ค่า 4 ระดับ ประเมินผลใน 3 ด้านคือ ด้านการบรรลุ
จุดมุ่งหมายของรายวิชา ด้านกระบวนการเรียนการ
สอนตามรายวิชา และด้านการบริหารจัดการรายวิชา
นอกจากนี้ในแบบประเมินผลดังกล่าวยังมีคำถาม
ปลายเปิด (open-question) มุ่งสอบถามความคิดเห็น
ของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา
การสอน ผู้สอน เอกสารประกอบการสอนการ
ลงทะเบียน ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ
แบบประเมินผลนี้คณะผู้วิจัยได้นำไปใช้เก็บรวบรวม
ข้อมูลให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างตอบทั้งในภาคเรียนที่ 1
และภาคเรียนที่ 2 นอกจากนี้ คณะผู้วิจัยยังได้จัด
ประชุมปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมกับคณาจารย์ที่ทำ
การสอนในรายวิชาดังกล่าวเพื่อปรึกษาหาแนวทางการ
ปรับปรุงเนื้อหาของรายวิชาและการจัดกระบวนการ
เรียนการสอน

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์
ที่สามารถนำไปสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไข
เนื้อหาวิชาและกระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชา
ศึกษาทั่วไปรายวิชา GEHS1102 ให้มีประสิทธิภาพ
ในปีการศึกษาต่อไป คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ให้นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา
GEHS1102 ในภาคเรียนที่ 1/2552 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
ตอบแบบประเมินผลการจัดการเรียนการสอนรายวิชา
GEHS1102 ในสภาพปัจจุบัน ซึ่งหมายถึงภาคเรียนที่
1/2552 โดยมีนักศึกษาตอบแบบประเมินผลจำนวน
240 ชุด

2. ในการแสวงหาแนวทางการปรับปรุงเนื้อหา
สาระ และการจัดการเรียนการสอนรายวิชา
GEHS1102 ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ได้จัดประชุม
ปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยเชิญคณาจารย์ที่สอน
รายวิชานี้ในภาคเรียนที่ 1/2552 จำนวน 6 ท่าน เข้า
ร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับการปรับปรุง
เนื้อหาของรายวิชา ตลอดจนการจัดการจัดกระบวนการเรียน
การสอนรายวิชาดังกล่าวด้วย

3. แสวงหาแนวทางปรับปรุงเนื้อหาและ
กระบวนการเรียนการสอนแล้ว คณะผู้วิจัยได้จัด
ประชุมปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมนัดหมายคณาจารย์
จำนวน 6 ท่านที่สอนในรายวิชานี้อีกครั้งหนึ่งเพื่อ
ปรับปรุงเนื้อหาสาระ และการจัดการเรียนการสอน
รายวิชา GEHS1102 ให้เหมาะสมกับสภาวะความ
เปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

4. ได้นำเนื้อหาสาระ และกระบวนการ
จัดการเรียนการสอน และการประเมินผล รายวิชา
GEHS1102 ที่ได้ผ่านกระบวนการปรับปรุงแล้วไปใช้ใน
การเรียนการสอนภาคเรียนที่ 2/2552 โดยจัดการเรียน

การสอนให้แก่นักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชา GEHS1102 ในภาคเรียนที่ 2/2552

5. หลังจากกระบวนการจัดการเรียนการสอน รายวิชา GEHS1102 ในภาคเรียนที่ 2/2552 สิ้นสุดลง คณะผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาจำนวน 175 คนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบประเมินผลที่เป็นชุดเดียวกันกับที่ใช้ สอบถามนักศึกษาที่เรียนรายวิชานี้ในภาคเรียนที่ 1/2552 เพื่อประเมินผลการจัดการเรียนการสอนและการวัดผล/ประเมินผลของรายวิชา GEHS1102 ภายหลังการปรับปรุงเนื้อหาสาระและวิธีการจัดการเรียนการสอน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบประเมินผลสำหรับนักศึกษารายวิชา GEHS1102 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรคือนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาดังกล่าวในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 240 คน และภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 175 คน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลหลังจากจบภาคการเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าวทันที

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้ค่าร้อยละสรุปเป็นผลการวิจัย

ผลการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 2 ภาคการเรียน นำมาวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณด้วยการใช้สถิติเชิงบรรยายซึ่งได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายการประเมินผลรายวิชา GEHS1102 โดยเริ่มต้นด้วยการประเมินผลในภาคการเรียนที่ 1/2552 แล้วแสวงหา

แนวทางปรับปรุงเนื้อหาสาระและการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งดำเนินการปรับปรุง จากนั้นนำเนื้อหาและการจัดการเรียนการสอนที่ปรับปรุงไปใช้ในภาคการเรียนที่ 2/2552 แล้วทำการประเมินผลอีกครั้ง ดังนั้นในการนำเสนอผลการวิจัยจึงขอเสนอผลการวิจัยตามหัวข้อในแบบประเมินผลดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบประเมิน

นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบประเมินหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไปรายวิชา GEHS1102 มีสถานภาพที่หลากหลายดังนี้

1.1 ด้านเพศ: นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบประเมินผลรายวิชา GEHS1102 ในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 มีความแตกต่างกันด้านเพศกล่าวคือ นักศึกษาเพศชายที่ตอบแบบประเมินผลในภาคเรียนที่ 2 มีจำนวนมากกว่านักศึกษาชายที่ตอบแบบประเมินผลในภาคเรียนที่ 1 (ร้อยละ 42.04 และ ร้อยละ 34.55 ตามลำดับ) ตรงกันข้ามกับนักศึกษาเพศหญิงที่ตอบแบบประเมินผลในภาคเรียนที่ 1 มีจำนวนมากกว่านักศึกษาเพศหญิงที่ตอบแบบประเมินผลเดียวกันในภาคเรียนที่ 2 (ร้อยละ 65.45 และ ร้อยละ 57.96 ตามลำดับ)

1.2 ด้านระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา: นักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 54.88) รองลงมาเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 33.33 ซึ่งตรงข้ามกับนักศึกษาที่ตอบแบบประเมินผลในภาคเรียนที่ 2 ที่พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 87.43 รองลงมาเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 6.86) ส่วนผลการวิจัยถัดมาพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบประเมินผลทั้งในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ตรงกันคือนักศึกษาที่ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 (ร้อยละ 10.16, 1.63 และ ร้อยละ 4.57, 0.57 ตามลำดับ) นอกจากนี้ยังพบว่า ในภาคเรียนที่ 2 นักศึกษาที่ตอบแบบ

ประเมินผลเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 5 (ร้อยละ 0.57)

1.3 ด้านระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม : นักศึกษาได้รายงานตนเองด้านระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมสอดคล้องกันทั้งในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 กล่าวคือ ส่วนใหญ่นักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ 2.00–2.49 (ร้อยละ 40.85 และร้อยละ 30.11 ตามลำดับ) รองลงมาเป็นนักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.50–3.00 (ร้อยละ 34.47 และร้อยละ 26.14 ตามลำดับ) และ จำนวนน้อยที่สุด คือ นักศึกษาที่ตอบแบบประเมินผลในภาคเรียนที่ 1 เป็นนักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.00 ขึ้นไป(ร้อยละ 14.04) ซึ่งตรงข้ามกับนักศึกษาที่ตอบแบบประเมินผลในภาคเรียนที่ 2 ที่เป็นนักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ต่ำกว่า 2.00 (ร้อยละ 24.43) และอันดับสุดท้าย นักศึกษาที่ตอบแบบประเมินผลในภาคเรียนที่ 1 เป็นนักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ต่ำกว่า 2.00 (ร้อยละ 10.64) ซึ่งตรงข้ามกับนักศึกษาที่ตอบแบบประเมินผลในภาคเรียนที่ 2 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.00 ขึ้นไป (ร้อยละ 19.32)

1.4 ด้านคณะที่ศึกษา: นักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิทยาการจัดการเป็นนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ตอบแบบประเมินผลรายวิชา GEHS1102 ทั้งในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 คิดเป็น ร้อยละ 72.36 และร้อยละ 41.48 ตามลำดับ อันดับรองลงมาเป็นนักศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 11.38 ที่ตอบแบบประเมินผลในภาคเรียนที่ 1 ในขณะที่นักศึกษาที่ตอบแบบประเมินผลในภาคเรียนที่ 2 เป็นนักศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ (ร้อยละ 26.14) อันดับถัดมา นักศึกษาที่ตอบแบบประเมินผลในภาคเรียนที่ 1 เป็นนักศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 8.54 ซึ่งตรงข้ามกับนักศึกษาที่ตอบแบบประเมินผลในภาคเรียนที่ 2 ที่เป็นนักศึกษาในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 21.59 ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้าย นักศึกษา

ร้อยละ 0.81 ที่ศึกษาในคณะเกษตรและชีวภาพตอบแบบประเมินผลในภาคเรียนที่ 1 แต่ไม่พบการตอบแบบประเมินผลของนักศึกษาในคณะดังกล่าวในภาคเรียนที่ 2

1.5 ด้านสถานภาพนักศึกษา: ในภาคเรียนที่ 1 และในภาคเรียนที่ 2 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาภาคปกติคิดเป็นร้อยละ 100.00 และร้อยละ 98.86 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาที่ตอบแบบประเมินผลที่เป็นนักศึกษาภาคสมทบ พบในภาคเรียนที่ 2 เท่านั้น (ร้อยละ 1.14) แต่ไม่พบนักศึกษาภาคสมทบในภาคเรียนที่ 1

2. จุดมุ่งหมาย กระบวนการเรียนการสอน และการบริหารจัดการ

2.1 ด้านการบรรลุจุดมุ่งหมายของวิชา GEHS1102 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบประเมินผลได้แสดงระดับความคิดเห็นในด้านบรรลุจุดมุ่งหมายซึ่งกล่าวถึงผลที่ได้จากการศึกษารายวิชาดังกล่าวในภาคเรียนที่ 2 อยู่ในระดับมาก (3) ในหัวข้อ “ได้นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม” (ร้อยละ 65.71) หัวข้อ “สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง”(ร้อยละ 78.86) หัวข้อ “สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง”(ร้อยละ 67.43) หัวข้อ “มีบุคลิกภาพดีขึ้น” (ร้อยละ 67.43) หัวข้อ “มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนมากขึ้น” (ร้อยละ 64.00) หัวข้อ “รู้จักคิดวิเคราะห์มากขึ้น” (ร้อยละ 66.29) และหัวข้อ “มีจิตสาธารณะมากขึ้น”(ร้อยละ 61.14) ทั้งนี้ระดับความคิดเห็นในด้านบรรลุจุดมุ่งหมายที่อยู่ในระดับมากนี้เป็นระดับความคิดเห็นที่มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับระดับความคิดเห็นในด้านเดียวกันของนักศึกษาที่ได้ตอบแบบประเมินผลในภาคเรียนที่ 1 อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยก็พบว่า หัวข้อ “มีคุณธรรมและรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น” ที่นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นในระดับมาก (3) ในภาคเรียนที่ 2 กลับน้อยกว่าการแสดงความคิดเห็นในระดับเดียวกันของนักศึกษาในภาคเรียนที่ 1 (ร้อยละ 56.57 และร้อยละ 57.68 ตามลำดับ)

ในขณะที่เดียวกันกลับมากกว่าในความคิดเห็นในระดับน้อยเมื่อเปรียบเทียบนักศึกษาตอบแบบประเมินผลในภาคเรียนที่ 2 กับนักศึกษาภาคเรียนที่ 1 (ร้อยละ 14.86 และร้อยละ 10.37)

2.2 ด้านกระบวนการเรียนการสอน : เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นด้านกระบวนการเรียนการสอน ระหว่างภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 แสดงให้เห็นคะแนนที่มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ในความคิดเห็นระดับมากที่สุด (4) เฉพาะหัวข้อ “มีการสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมในการสอน” (ร้อยละ 56.07) และแสดงให้เห็นคะแนนที่มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับภาคเรียนที่ 1 ในความคิดเห็นระดับมาก (3) ในหัวข้อ “มีการชี้แจงจุดมุ่งหมายการศึกษา รายวิชา” (ร้อยละ 68.21) หัวข้อ “มีวิธีการสอนหลายวิธี” (ร้อยละ 51.46) หัวข้อ “มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน” (ร้อยละ 53.18) หัวข้อ “มีการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน” (ร้อยละ 49.13) หัวข้อ “มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย” (ร้อยละ 63.00) หัวข้อ “มีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาถามและตอบข้อสงสัยทั้งในและนอกห้องเรียน” (ร้อยละ 51.45) หัวข้อ “มีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์” (ร้อยละ 54.91) และหัวข้อ “มีการสอนให้นำความรู้ของวิชานั้นไปใช้ในการแก้ปัญหา” (ร้อยละ 55.49) แต่กลับพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบประเมินผลรายวิชา GEHS1102 การพัฒนาตนเพื่อความสุขของชีวิต ในภาคเรียนที่ 2 แสดงให้เห็นคะแนนที่มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับภาคเรียนที่ 1 ในความคิดเห็นระดับน้อย (2) ในหัวข้อ “สนับสนุนให้มีการค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้” โดยคิดเป็นร้อยละ 25.43 และ ร้อยละ 13.11 ตามลำดับ

2.3 ด้านการบริหารจัดการ : ในภาคเรียนที่ 2 แสดงให้เห็นคะแนนที่มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับ

นักศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ในความคิดเห็นระดับมากที่สุด (4) เฉพาะหัวข้อ “ท่านสามารถเพิ่ม ถอน เปลี่ยน กลุ่มเรียนวิชา GEHS1102 การพัฒนาตนเพื่อความสุขของชีวิต ได้อย่างสะดวก” คิดเป็นร้อยละ 33.14 ในภาคเรียนที่ 2 และร้อยละ 31.28 ในภาคเรียนที่ 1 และแสดงให้เห็นคะแนนที่มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ในความคิดเห็นระดับมาก (3) ในหัวข้อ “ท่านสามารถลงทะเบียนรายวิชา GEHS1102 ได้ตามที่ต้องการ” (ร้อยละ 49.71 และร้อยละ 49.38 ตามลำดับ) หัวข้อ “มีห้องเรียนที่มีความเหมาะสมกับการเรียนการสอน” (ร้อยละ 57.71 และร้อยละ 46.09 ตามลำดับ) และหัวข้อ “มีห้องสมุดที่มีหนังสือเพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้า” (ร้อยละ 54.86 และร้อยละ 49.79 ตามลำดับ) แต่กลับพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบประเมินผลรายวิชา GEHS1102 การพัฒนาตนเพื่อความสุขของชีวิต ในภาคเรียนที่ 2 แสดงให้เห็นคะแนนที่มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ในความคิดเห็นระดับน้อย (2) ในหัวข้อ “อุปกรณ์การสอนในห้องเรียนมีความพร้อม” โดยคิดเป็นร้อยละ 33.14 และร้อยละ 11.52 ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. ด้านการบรรลุจุดมุ่งหมายของวิชา GEHS1102 ในภาคเรียนที่ 2 ได้แสดงความคิดเห็นในระดับมาก (3) ในด้านบรรลุจุดมุ่งหมายซึ่งประกอบด้วยหัวข้อ “ได้นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม” “สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง” “สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง” “มีบุคลิกภาพดีขึ้น” “มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนมากขึ้น” “รู้จักคิดวิเคราะห์มากขึ้น” และหัวข้อ “มีจิตสำธรรณะมากขึ้น” มากกว่าระดับความคิดเห็นในด้านเดียวกันที่นักศึกษาได้ตอบแบบประเมินผลในภาคเรียนที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า การบรรลุจุดมุ่งหมายของ

วิชา GEHS1102 การพัฒนาตนเพื่อความสุขของชีวิต หลังปรับปรุงมีผลดีกว่าก่อนปรับปรุง จากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า เนื้อหาสาระที่มีการปรับปรุงหลังการนำไปใช้จัดการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 1 นั้นเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีลา บุญระหงษ์ (2544) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ ต่อรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในด้านผู้สอนและวิธีการสอน แล้วพบว่า นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับความรู้ตามวัตถุประสงค์ในแต่ละรายวิชา เข้าใจในการบริการผู้อื่นและสังคม มองเห็นความสำคัญของการประยุกต์ใช้รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปร่วมกัน ได้ฝึกการคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น นอกจากนี้ยังทำให้เห็นอีกว่า นักศึกษาที่ตอบแบบประเมินผลในภาคเรียนที่ 2 นั้นส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่เริ่มต้นเรียนรู้รายวิชาต่างๆ ในระดับมหาวิทยาลัยที่ลงทะเบียนเรียน และมีความพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ซึ่งรวมถึงวิชาใหม่ๆ ในรั้วมหาวิทยาลัย

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่า หัวข้อ “มีคุณธรรมและรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น” ที่นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นในระดับมาก (3) ในภาคเรียนที่ 2 น้อยกว่าการแสดงความคิดเห็นในระดับเดียวกันของนักศึกษาที่ตอบแบบประเมินผลในภาคเรียนที่ 1 ในขณะที่เดียวกันกลับมากกว่าในความคิดเห็นระดับน้อยเมื่อเปรียบเทียบแบบประเมินผลที่นักศึกษาตอบในภาคเรียนที่ 2 และภาคเรียนที่ 1 จากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่ตอบแบบประเมินผล ในภาคเรียนที่ 2 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งอาจยังไม่ลึกซึ้งในเนื้อหาวิชาที่มากพอทำให้รู้สึกว่าคุณธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคมล็กเท่าใดนัก อีกอย่างหนึ่ง กระบวนการเรียนการสอนรายวิชาดังกล่าวยังไม่เอื้อต่อการให้เกิดการตระหนักรู้ที่เพียงพอที่จะทำให้รู้สึกได้ว่า มีคุณธรรม

และรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น เนื่องจากลักษณะกระบวนการเรียนการสอนใช้วิธีการบรรยายเป็นหลัก ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนในแต่ละกลุ่มเรียนนั้นมีเป็นจำนวนมาก ซึ่งก็สอดคล้องกับแนวคิดของ บุญธรรม กิจปริตติวิสุทธิ และคณะ (2522) ที่ศึกษาพบว่าวิธีสอนในวิชาศึกษาทั่วไปยังไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของวิชาศึกษาทั่วไปด้วย เพราะวิชาศึกษาทั่วไปต้องการให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของวิชาต่างๆ ฝึกคิดวิเคราะห์วิจารณ์ ทำความเข้าใจสภาพสังคม และมีคุณธรรม แต่การบรรยายล้วนยากที่จะให้จุดมุ่งหมายดังกล่าวบรรลุผลได้

2. ด้านกระบวนการเรียนการสอนเมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 นักศึกษาที่ตอบแบบประเมินผลในภาคเรียนที่ 2 ได้แสดงให้เห็นคะแนนที่มากกว่าในความคิดเห็นระดับมากที่สุด (4) หัวข้อ “มีการสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมในการสอน” ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า ระดับความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนวิชา GEHS1102 หลังปรับปรุงมีมากกว่าก่อนปรับปรุง นอกจากนี้ผลการวิจัยนี้ยังแสดงให้เห็นว่า กระบวนการเรียนการสอนรายวิชา GEHS1102 การพัฒนาตนเพื่อความสุขของชีวิต ผู้สอนเน้นย้ำและให้ความสำคัญกับเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมที่ต้องปลูกฝังให้มีในหมู่นักศึกษา ยิ่งโดยเฉพาะนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาดังกล่าวในภาคเรียนที่ 2 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กระบวนการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนจึงเน้นย้ำเรื่องคุณธรรมจริยธรรมเป็นหลัก อีกประการหนึ่งจุดประสงค์ของรายวิชา GEHS1102 การพัฒนาตนเพื่อความสุขของชีวิต ก็เขียนไว้ชัดเจนว่า ต้องการให้นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับความจริงของชีวิต การดำรงชีวิตในสังคม พฤติกรรมมนุษย์การพัฒนาการของมนุษย์ บุคลิกภาพ และการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงวิธีการศึกษา

ตนเองและผู้อื่น มนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน ดัชนีชี้วัดความสุข การสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลและชุมชน เพื่อเป้าหมายการดำรงตนในสังคมอย่างมีความสุข (มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, 2549) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปันดดา เจียรกุล (2541) ที่ศึกษาพบว่า หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยจะเน้นความเข้าใจและการอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลก การปรับตัว การคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างมีปัญญาและมีคุณธรรม รวมทั้งการให้ความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต เพื่อการประยุกต์ใช้และเพื่อความรู้รอบ รู้กว้าง

นอกจากนี้ ผลการวิจัยดังกล่าวยังสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของนักศึกษาที่ตอบแบบประเมินผลรายวิชาดังกล่าวในส่วนคำถามปลายเปิด(open-question) ที่บอกเล่าสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรายวิชาดังกล่าวว่า “สอนไปโดยสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมในการเรียนการสอน” “กิจกรรมทำบุญตักบาตรเป็นกิจกรรมที่ดีมาก ๆ ควรมีการส่งเสริมและทำต่อไป” “อาจารย์สอนสนุก สอดแทรกด้วยเนื้อหาสาระที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้” คำกล่าวของนักศึกษาเหล่านี้ล้วนสะท้อนถึงมีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมในการสอน

ด้านกระบวนการเรียนการสอน ในภาคเรียนที่ 2 ได้แสดงให้เห็นคะแนนที่มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับภาคเรียนที่ 1 ในความคิดเห็นระดับมาก (3) ในหัวข้อ “มีการชี้แจงจุดมุ่งหมายการศึกษารายวิชา” หัวข้อ “มีวิธีการสอนหลายวิธี” หัวข้อ “มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน” หัวข้อ “มีการใช้เทคโนโลยีการสอน” หัวข้อ “มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย” หัวข้อ “มีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาถามและตอบข้อสงสัยทั้งในและนอกห้องเรียน” หัวข้อ “มีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์” และหัวข้อ “มีการสอนให้นำความรู้ของวิชา

นั้นไปใช้ในการแก้ปัญหา” ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า ระดับความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนวิชา GEHS1102 การพัฒนาตนเพื่อความสุขของชีวิต หลังปรับปรุงมีมากกว่าก่อนปรับปรุงทั้งนี้เพราะหลังจากกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าวในภาคเรียนที่ 1/2552 สิ้นสุดลง คณะผู้วิจัยได้ทำการประเมินผลทันทีเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนรายวิชานี้ และได้ประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมระหว่างอาจารย์ที่สอนรายวิชานี้เพื่อปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาวิชาและการจัดการเรียนการสอน จนได้เนื้อหาสาระและกระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสม จากนั้นจึงนำไปใช้จัดการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 2/2552

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาแสดงให้เห็นประสิทธิภาพของการประเมินผลที่มีความสำคัญยิ่งต่อทั้งผู้สอนและผู้เรียนวิชาศึกษาทั่วไปดังที่ ศิริชัย กาญจนวาสิ (อ้างถึงใน ทศม์ ลัจจานนท์, 2547) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลจะแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งคุณภาพของทั้งผู้เรียนและผู้สอน นอกจากนี้ ผลการวิจัยดังกล่าวยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณพร นัทรทอง (2546) ที่ศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดหลักสูตร ด้านการจัดผู้สอน และด้านวิธีการสอนมีความเหมาะสมในระดับมาก

ผลการวิจัยยังพบว่า ในภาคเรียนที่ 2 คะแนนที่มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับภาคเรียนที่ 1

ในความคิดเห็นระดับน้อย (2) ในหัวข้อ “สนับสนุนให้มีการค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้” จากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนรายวิชาดังกล่าวยังขาดในเรื่องการสนับสนุนให้มีการค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ ทั้งนี้เป็นเพราะในแต่ละห้องเรียนที่เรียนรายวิชาดังกล่าวมีนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนเป็นจำนวนมาก ทำให้ไม่เอื้อต่อการสนับสนุนให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ที่จะต้องมีการแบ่งกลุ่มนักศึกษาค้นคว้าและรายงานหน้าชั้นเรียนได้ อีกทั้งการพานักศึกษาไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ในรูปแบบทัศนศึกษาต้องใช้งบประมาณค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก ดังนั้นผู้สอนจึงใช้วิธีการบรรยาย และการอภิปรายในชั้นเรียนเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยนี้ก็สอดคล้องกับการศึกษาของ ศรีลา บุญระหงษ์ (2544) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพต่อรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปแล้วพบว่า ผู้เรียนบางส่วนเสนอให้มีการใช้สื่อการสอนที่หลากหลายและเป็นสื่อที่สนุกสนานเรียน เพื่อเสริมเนื้อหาให้เข้าใจง่ายขึ้น

3. ด้านการบริหารจัดการเรียนการสอนรายวิชา GEHS1102 ในภาคเรียนที่ 2 ได้แสดงให้เห็นคะแนนที่มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับภาคเรียนที่ 1 ในความคิดเห็นระดับมากที่สุด(4) หัวข้อ “ท่านสามารถเพิ่ม ถอน เปลี่ยนกลุ่มเรียนรายวิชาการพัฒนาตนเพื่อความสุขของชีวิต GEHS1102 ได้อย่างสะดวก” ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 3 ที่ว่าระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการรายวิชา GEHS1102 การพัฒนาตนเพื่อความสุขของชีวิตหลังปรับปรุงมีมากกว่าก่อนปรับปรุง และสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของนักศึกษาที่ตอบแบบประเมินผลในส่วนคำถามปลายเปิดไว้ว่า “ลงทะเบียนได้ตามกำหนด” “สะดวก รวดเร็ว ทันใจ” “ไม่ยุ่งยาก ลง่าย ถอนง่าย”

ขณะเดียวกันในภาคเรียนที่ 2 คะแนนที่มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับภาคเรียนที่ 1 ในความคิดเห็นระดับมาก (3) ในหัวข้อ “ท่านสามารถลงทะเบียนรายวิชาการพัฒนาตนฯ ได้ตามที่ต้องการ” หัวข้อ “มีห้องเรียนที่มีความเหมาะสมกับการเรียนการสอน” และหัวข้อ “มีห้องสมุดที่มีหนังสือเพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้า” ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 3 ที่ว่าระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการรายวิชา GEHS1102 หลังปรับปรุงมีมากกว่าก่อนปรับปรุง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณพร ฉัตรทอง (2546) ที่ศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านอาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์การสอนมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

นอกจากนี้ ยังพบอีกว่า ในภาคเรียนที่ 2 คะแนนที่มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับภาคเรียนที่ 1 ในความคิดเห็นระดับน้อย (2) ในหัวข้อ “อุปกรณ์การสอนในห้องเรียนมีความพร้อม” ซึ่งสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของนักศึกษาที่ตอบแบบประเมินผลในภาคเรียนที่ 2 ในส่วนคำถามปลายเปิดไว้ว่า “เครื่องโปรเจ็คเตอร์เสียบ่อย” “อุปกรณ์การสอนไม่พร้อม” “คอมพิวเตอร์ไม่ค่อยพร้อม” ฯลฯ

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนรายวิชา GEHS1102 ซึ่งเป็นวิชาศึกษาทั่วไปนั้น มีลักษณะเหมือนการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปในกลุ่มอื่นๆ ที่บรรลุจุดประสงค์รายวิชาบ้าง ประสบปัญหาต่างๆ ที่รอการแก้ไขบ้าง ซึ่งทั้งหมดนี้ต้องอาศัยการประเมินผลองค์ประกอบของวิชาศึกษาทั่วไปซึ่งประกอบด้วย คุณลักษณะของบัณฑิตที่สังคมต้องการ ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของวิชาศึกษาทั่วไป

ระบบการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป โครงสร้างหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป จุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาศึกษาทั่วไป การคิดหน่วยกิต จำนวนและคุณสมบัติของผู้สอนวิชาศึกษาทั่วไป เนื้อหาสาระวิชาศึกษาทั่วไป วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป สื่อการเรียนการสอน การบริหารจัดการหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป (จุฬพจน์ วนิชกุล, 2549) เพื่อปรับปรุงแก้ไขอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

งานวิจัยนี้ศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มคือกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาลงทะเบียนรายวิชา GEHS1102 ในภาคเรียนที่ 1 และในภาคเรียนที่ 2 ทำให้การ

เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างไม่ได้ผลที่ชัดเจน ดังนั้น ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาในกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน โดยอาจกำหนดรูปแบบการวิจัยในลักษณะก่อนและหลังการสอนรายวิชา GEHS1102 (pretest-posttest design) และควรนำตัวแปรเพศ ระดับชั้นปี เกรดเฉลี่ยสะสม สถานภาพการศึกษา และคณะที่ศึกษา มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับตัวแปรระดับความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ นอกจากนี้ควรนำการวิจัยประเมินผลไปใช้ศึกษาในรายวิชาอื่น ๆ ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อประเมินผลและปรับปรุงรายวิชานั้นให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

บรรณานุกรม

- จุฬพจน์ วนิชกุล. (2549). การพัฒนารูปแบบหลักสูตรและการเรียนการสอนแบบบูรณาการสำหรับวิชาศึกษาทั่วไปในมหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (อุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชุดิมา สุวรรณทะ. (2540). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนกระบวนวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ศศ.ม.(หลักสูตรและการสอน) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทศม์ สัจจานนท์. (2547). การพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับกำหนดระดับผลการเรียน. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์ มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2521). การศึกษาสถานภาพปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนกระบวนวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ในหลักสูตรวิทยาศาสตรการแพทย์ระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปนัดดา เจียรกุล. (2541). แนวโน้มหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในทศวรรษหน้า. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ไพฑูรย์ ลินลารัตน์. (2550). หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป: หลักการและวิธีดำเนินการ. กรุงเทพฯ: พิมพ์ครั้งที่ 3 สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- มะลิ บุญเหลือม. (2549). **การศึกษาผลการเรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วรรณพร ฉัตรทอง. (2546). **การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต**. ปริญญาโท ค.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศรีลา บุญระหงส์. (2544). **ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพต่อรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. (2548). **เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548 และแนวทาง การบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548**. กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ